

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Powiatu O. - Powiatowego Urzędu Pracy

przeciwko WW "E." S.A. w O. i H. sp. z o.o.

w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 stycznia 2011 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 września 2010 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwoty po 1.800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 września 2010 r. w sprawie z powództwa Powiatu O. – Powiatowego Urzędu Pracy przeciwko „WW E.” Spółce akcyjnej w O. i „H.” Spółce z o.o. w K. o zapłatę odrzucił apelację pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9 kwietnia 2010 r. Podkreślił, że pozwane w apelacji domagały się zwolnienia od kosztów sądowych, przy czym wniosek w tym zakresie został oddalony przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 16 czerwca 2010 r. Postanowienie to nie zostało zaskarżone w ustawowym terminie, zaś opłata od apelacji została wniesiona dopiero z dniem 27 sierpnia 2010 r. w wykonaniu wezwania przewodniczącego do jej uiszczenia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, skoro, stosownie do art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej „u.k.s.c.”), termin do opłacenia pisma wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika strony biegnie od daty doręczenia stronie postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, apelacja została opłacona po upływie terminu.

Pozwane w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zarzucając naruszenie art. 373 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 u.k.s.c. w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 45) oraz art. 2, 78 i 176 ust. 1 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 112 ust. 2 u.k.s.c., jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zgłoszony przed upływem terminu do opłacenia pisma został prawomocnie oddalony, przewodniczący wzywa stronę na podstawie art. 130 k.p.c. do opłacenia złożonego pisma. Jednakże przepisu tego nie stosuje się, jeżeli pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej

przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia, zostało wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego. W takim przypadku, jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia. Jeżeli jednak o zwolnieniu od kosztów sądowych orzekł sąd pierwszej instancji, a strona wniosła zażalenie w przepisany termin, termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia oddalającego zażalenie, a jeżeli postanowienie sądu drugiej instancji zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia (art. 112 ust. 3 u.k.s.c.). Obecne brzmienie art. 112 u.k.s.c. zostało nadane przez ustawę nowelizującą z dnia 17 grudnia 2009 r., która weszła w życie dnia 19 kwietnia 2010 r. Jest zasadą, że w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 17 grudnia 2009 r.). Jednakże, według art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 17 grudnia 2009 r., m.in. art. 112 u.k.s.c., w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, stosuje się z dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. z dniem 19 kwietnia 2010 r. Z tych powodów zarzut naruszenia art. art. 373 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 u.k.s.c. w związku z art. 4 ust. 2 ustawy nowelizującej z dnia 17 grudnia 2009 r. jest nieuzasadniony.

Nie znajdują też podstaw podniesione w zażaleniu zarzuty naruszenia przepisów art. 2, 78 i 176 ust. 1 Konstytucji RP. Zarzut naruszenia art. 2 Konstytucji może być kierowany nie do Sądu Apelacyjnego, ale co najwyżej do ustawodawcy. Należy jednak podkreślić, że ograniczenie wynikające z art. 112 ust. 3 u.k.s.c. dotyczy jedynie sytuacji, gdy pismo podlegające opłacie zostało wniesione m.in. przez adwokata lub radcę prawnego, a więc wykwalifikowanego pełnomocnika, który powinien znać prawo. Według art. 78 Konstytucji RP, każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, a wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa. Zgodnie z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP, postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.

W okolicznościach niniejszej sprawy to sama strona (pozwane spółki) ograniczyła sobie prawo do rozpoznania sprawy przez sąd drugiej instancji.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).